

September
við Samkenslu
VIKA 2

OTIVATIÓNIN OG ANSKUM MATI OG LÍVI

Mikumorgun 05.34. Plantujogurtið er liðugt. Tá ið títt fyrsta plantujogurt er liðugt, kanst tú brúka hetta sum startara til næstu portión – soleiðis kanst tú gera tær eina æviga ringrás av plantujogurt... Men hvør hevur tíð til tað? Tað er eisini fint at royna tað einaferð, og ongantið royan tað aftur. Tað verður óiva tað ið hendir hjá mær ;)

INNBJÓÐING til SEPTEMBUR VIÐ SAMKENSLU

Mín innari veganari vaknar, nú fólkin handan facebooksiðuna »Veganararnir og verðin« bjóða fólki at royna veganska lívstílin í ein mánaða – »Septembur við Samkenslu – eg føli við!«
– Følr tú eisini við? Ja, so er bara at koma í gongd. Ongan fisk, einki kjøt, ongan fugl, onga mjólk, einki egg, nei einki anlímsk í ein mánað. Ljóðar tað farligt og keðiligt? Hoyr so her: Eina rúgvu av grønmeti í øllum elaboðans litum. Søtar fruktir, og súrar fruktir. Nøtir. Pasta. Breyð. Linsur. Bønir. Ris. Tortillas. Nøtusmør. Smoothies og Djús. Og so enn meira grønmeti! Mhh... !

Septembur við Samkenslu

Eg veit ikki um tit lögdu tað til merkis, men mín útgáva av opnari lassagnu er vegansk. Hetta septemburmánaði er komin, og eg luttaki í Septembur við Samkenslu. Ein hópur av føroyskum veganarum bjóðar føroyingum til at liva vegansk í ein (septembur) mánaða - og eg havi tikið av avbjóðingini.

Síðani eg var 17 ár havi eg flirta við vegetarismu, og síðani tá havi eg verið vegetar - so ella so: Onkuntíð grót-vegetar, onkuntíð ynski-vegetar. Tað gongur upp og niður, aftur og fram. - Til tíðir veganari. Til tíðir fiskaátari. Og aðrar tíðir fer ein kjøtbiti niður um. Men oftast vegetar.

Eg veit ikki heilt hví at eg og vegetarismen hava flirta í so nógv ár, og heldur ikki veit eg, hví tað ongantið bleiv til eitt fast forhold - kærleikslívið kann vera trupult at skilja...

Undir øllum umstøðum havi eg í 10 ár havt ein serligan veikleika (ella styrki?) fyri vegetarismu (Oy! Hatta man vera fyrstu ferð at eg skrivi, at eg havi havt gjørt/sagt/hugsað okkurt í 10 ár - árinu eru við at leypa upp nú. Kanska hetta er at vera vaksni?).

Tað eru nógvar ymsar orsøkir til at eta veganskt - smakkur, umhvørvið, djór, pengapungurin... og við tíðini vani. Eg hugsi ikki at skriva meira um hettar

her, men vónandi fái eg SO nógva orku av nýggja veganska lívstílinum, at eg hvørja viku hendan Septemburmánaðan klári at skriva eitt stutt brot um eina av orsøkunum - eg minnst aftur á mínar tíðir sum veganari, lívsorkan gerst onkusvegna altíð sterkari tá - ella møguliga er tað í tíðum við meira orku, at eg havi havt yvirskot at royna veganismu? Nú eri eg í øllum færum móð og troytt eftir eitt langt summar, so eg eri spent at vita hvat veganski maturin fer at gera við mínir tankar og mín kropp hendan illfýsna septemburmánaðan.